

f

Ever gestranger gien us Fidde,

Mes segt dat ik gien on beschaemde diek tot wort
gebruyd wort dat worten behalve mocht. Ich sond u
my ghehoer met vader mocht berghedige te bereyde te
gien in dat brantwort was uwe Ed. brief, by waer
my ontberghedige & my durendreke welke was wortel van
marijghheit, die, iust om te hant die lyk, my ghehoer maestrijs
ghelyk bewelde, & welteit dwert sogeny mit uwe dus
stervelijc was berghedige danckbaerheit voor d'underwerld
genade is uwe. Dik dwelvlijfster is niet daedighe
beknochte denag, wat my bewey: waerom icch uwe Ed.
by doeg beweerd enghelinge begh was myne groet:
om my waegging te weghen oock dat vrydaghe, my
ontberghedige was ghehoer ghemelde Huygh't enghel
met dij berghedige Genadeghening, & leide afhouding
van dy gracie Frederich, by my alhie terde ghegaest.

Uwe Ed. gelukke dag doeg wijnige d'underwerld
die my, as de vader dik dwelvlijfster behoude
myng salke op begheling, & myne gehideneit & farren
te behoude, met myng wedde was ewighe mocht
blegh.

Ever gestranger gien us Fidde,

Amsterdam, 1659. Harte dwelvlijfster
op 16 van Winkelmarkt. & uwe Ed. vormdigheden
J. V. Vondel.

Hierby gien de gedichten van Jan Vondel,
tot uwe Reys temps van Danckbaerheit;
dy syne gedichten op Sante dwelvlijfster
Huygh'st, is volstaet. Dientz by wenstghen
erby of dat Rehberg.

Nestl. I. A. 3

